

Van de Noordkaap terug naar huis

(het doel is bereikt maar
de vakantie is nog niet voorbij)

Tinie Hoek

*Onderweg zijn is mooi
Thuiskomen ook*

Appingedam 2015

© Tinie Hoek

www.tiniehoek.nl
tiniehoek@gmail.com

Uitgave in eigen beheer: Andromeda

Tekst en foto's: Tinie Hoek

Vormgeving binnenkant: Tinie Hoek

Gedichten: Hans van der Lijke www.hansvanderlijke.nl

Vormgeving omslag: Tinie Hoek/Pumbo

Tekstcorrecties: Hans van der Lijke

Routekaart: Suze van der Lijke

ISBN: 978-90-823161-1-7

Gedrukt bij Pumbo www.pumbo.nl

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, of enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de auteur Tinie Hoek.

Voorwoord

Het is alweer even geleden dat ik met mijn partner Hans naar de Noordkaap vertrok. Een vakantie met auto en tent naar een bestemming die mij onmetelijk ver weg leek. Natuurlijk kwam ik er achter dat afstand betrekkelijk is, er zijn wegen, huizen, winkels, campings en mensen. De Noordkaap bereik je over wegen waarlangs dagelijks mensen en goederen zich verplaatsen en verplaatst worden.

In het eerste boekje ‘Naar de Noordkaap’ beschrijf ik de heenweg met alle ups en downs, gedachten en gevoelens die reizen en het onderweg zijn te weeg brengen. In dit deel beschrijf ik het wel en wee van de tocht vanaf de Noordkaap weer naar huis. Het voelt alsof de vakantie voorbij is maar dat is natuurlijk maar een idee.

We rijden via Finland, Zweden terug en komen nog een paar dagen terecht op het prachtige Zweedse eiland Öland. De terugweg inspireert tot beschouwingen over het leven en de natuur. Öland inspireert tot het maken van prachtige foto's en gedichten.

Dit boekje begint op de zestiende dag dat we onderweg zijn. We hebben de Noordkaap bezocht en stippelen de terugreis uit.

*Schematische route (heenreis=stippellijn, 4675km;
terugreis=ononderbroken lijn, 3463km)*

28 juni zestiende dag.

(Van de Noordkaap naar Russenes 121 km, over de E69)

Na een kort verblijf op de Noordkaap vertrekken we richting Russenes. Naar de camping die we op de heenweg richting Noordkaap hebben gezien. Het is een chaos. De camping ziet er uit alsof iedereen doet waar hij zin in heeft. Rondom de huisjes liggen afgedankte spullen te verregen. Sommige huisjes staan (nog) leeg. In de zomer plaatsten mensen een caravan tegen het huisje aan om meer ruimte te creëren. Hier en daar zie ik een snowscooter.

Dat doet me denken aan de winter, dan ligt hier natuurlijk sneeuw en komen mensen hier voor de wintersport.

Het zomerseizoen is nog maar net begonnen en het ziet er waarschijnlijk extra rommelig uit omdat de sneeuw nog niet zo lang geleden is verdwenen en alle spullen weer zichtbaar zijn die nog opgeruimd moeten worden.

Ik zou in het hoogseizoen graag even terug komen om te kijken of dat ook gebeurt. Wc's, douches, en de keukens zijn bloedheet. De elektrische kachels staan ook hier op de hoogste stand. Het is alsof het niks kost of dat men zoiets heeft van: "Buiten is het koud, binnen moet het warm zijn". Op IJsland was dat ook zo. Daar zat je binnen in je shirtje terwijl het buiten sneeuwde en vroomde.

Ik heb net alle muntgeld uitgegeven en vind dat nu wel spijtig. In deze warmte douchen was wel prettig geweest. Ik neem me voor om op de volgende camping zeker te gaan douchen en mijn haar te wassen. Anders moet ik zoveel deo sprayen dat ik daar tranen van in de ogen krijg.

Dinsdag 29 juni zeventiende dag.

(Van Russenes via Lakselv over de E6 tot aan Karasjok, dan de 92 naar Kautokeino, 265 km.)

Bij het wakker worden memoreren we dat het vandaag dinsdag 29 juni is en dat we gisteren op de Nordkapp waren.

Nu er geen reisdoel meer is, valt de 'drive' van het voortgaan, weg. Als het weer mooi is, een tijdje op één plek blijven, wordt de afspraak.

De nacht verliep goed ondanks dat de tent vlak langs de weg stond, slechts gescheiden door een rijtje struiken en er dankzij de lange dagen nog veel verkeer langs kwam. Hans had het warm genoeg en ik lag weer heerlijk op mijn matrasje en de slaapzakken. In het begin van de nacht had ik nog even het idee om de hele boel weer op te pakken en te verslepen naar een rustiger plek maar dat zou echt niet mogelijk zijn geweest zonder de tent af te breken. Uiteindelijk ben ik in slaap gevallen met de gedachte dat we al onder zoveel vreemde omstandigheden hebben geslapen dat het hier ook wel zou lukken. Het verkeerslawaaï nam in de loop van de avond trouwens ook af.

Tijdens het ontbijt trekt het geluid van een paar meeuwen onze aandacht, er zit een meeuwenjong achter ons op het dak van het toiletgebouw. Het is zo schattig om te zien. De ouders hebben de hele tijd overleg met elkaar over hoe en wat. In de vele verschillende geluiden die ze maken, horen we hele gesprekken. Wat zou het leuk zijn om ze ook echt te kunnen verstaan.

De zon laat zich zowaar even zien. De temperatuur schiet meteen omhoog. Het is nu elf graden en dat is voor ons gevoel lekker warm.

We ontbijten half buiten, half binnen en als Hans terug komt van het toiletgebouw, roept hij dat ik de camera moet pakken want vanaf de andere kant zijn er drie meeuwenkuikens op het dak te zien. Het is een grappig gezicht die kuikens daar op dat

dak met de ouders op wacht, één op de schoorsteen en de ander op de lantaarnpaal.

Ik maak foto's en haal ook mijn oude camera nog op waarmee ik meer kan inzoomen. Het worden prachtige plaatjes. Ik twijfel nog steeds of de nieuwe camera wel aan mijn eisen voldoet. Ik mis het makkelijke inzoomen maar kan er wel hele scherpe foto's mee maken, die ik op de computer alsnog kan inzoomen en zo bepaalde onderdelen alsnog dichterbij halen.

De meest ideale camera zal net als de meest ideale tent vermoedelijk niet bestaan.

De meeuwen houden ons geruime tijd bezig, we ontdekken steeds weer nieuwe geluiden en reacties van de ouders tot de kleintjes moe zijn en op een kluitje gaan slapen.

We ruimen ons boeltje op en gaan richting Kautokeino. Dat is ongeveer driehonderd kilometer verder naar het zuiden, richting Finse grens.

Het is niet echt een 'hard' doel om te halen voor vandaag want de vaart is er een beetje uit.

